

Генератор вічного життя

Автор:

Олена Федорова

Генератор вічного життя

Олена Федорова

Інші світи

Під час польоту на повітряній кулі, Тревор Данко й Елія Вранчковські випадково стають свідками вознесіння древнього жителя і голограми «ангела» на космічній корабель, яке сталося в далекому минулому. Після цього життя друзів докорінно змінюється.

Тревору уві сні приходить дивне видіння, яке він намагається розгадати.

Елія гине в автокатастрофі. Під час біологічної смерті її дух потрапляє до Творця Землі. Їй вдається звернути Його увагу на те, що людство гідно бути рівним іншим цивілізаціям вищих створінь. Між нею і Координатором Землі виникає суперечка, яка може вирішитися лише згодом.

Чи вдасться Тревору створити Генератор воскресіння і розгадати код вічного життя? Чи зможе Елія повернутися в світ живих? Чи змінить Творець Своє ставлення до людей?

Отримати відповіді на ці та інші питання, а ще й поміркувати над застереженням «казка – брехня, та в ній натяк ...», Ви зможете, прочитавши цю повість.

Олена Федорова

ГЕНЕРАТОР ВІЧНОГО ЖИТТЯ

Всесвіт такий великий, що в ньому немає нічого такого, чого б не могло б бути.

Р. Шеклі

Є на небі Бог, що відкриває таємниці.

Дан. 2:28

Не забувайте, що і бацили дивляться на нас з іншого боку мікроскопа.

Марк Твен

Вступ

Наш звичайний усталений світ, насправді, існує не так просто. Невидимі нитки пов'язують його з безліччю інших, альтернативних світів і систем. Деякі обивателі, які вважають себе вінцем творіння, навіть не припускають, наскільки нікчемними є їх потуги довести, що майже кінцевий результат Вищого Експерименту може претендувати на, скільки-небудь, вагому роль в Плані Всесвіту.

Відлуння реалістичних сумнівів щодо своєї «великої ролі» одиниць просунутих нижчих створінь втілені в Священних книгах, легендах і переказах. Але кому підвладно побачити всю картину Плану Всесвіту, свою Чарунку і роль у ній? І вже тим більше, вплинути на нього?

...У системі, яка сама себе організує (СОС), яка для більшості створінь є Абсолютом або Богом, всім керує і сама є матерією у вічності, існує ієрархія ступенів організаторів: Управителі Всесвітів, галактик і Зоряних Систем; Управителі: Ворги (вищі) – Координатори Проектів, Норги (нижчі) виконавець, Деміурги...

І що таке для Них особа, мураха або бацила? Чи може і чи гідна така істота звернути на себе увагу цієї ієрархії?

Частина перша

ПЕРЕДІСТОРІЯ

Якби було можливо, то стороннє око побачило би безкрайню матерію, нескінченну в своєму прекрасному різномітті. Всюдисуща темрява не була абсолютно чорною. Вона мала світлі відтінки навколо локальних зоряних скупчень. Це тільки здавалося, ніби Галактики існують незрозумілими конгломератами зірок. Насправді вони перебували в постійній фізичній взаємодії й врівноважували одне одного. Різні зоряні системи сяяли то холодним блакитно-біло-жовтим світлом, то радісно підморгували помаранчево-рожевими відтінками світил. Але це могло бути лише оманливим зовнішнім враженням.

На окремих планетах деяких зоряних систем починала відбуватися зміна клімату. А це спричиняло поступову зміну всіх галактик і всесвітів, і зміну самої Матерії. Однак, матерія універсальна і може змінюватися, якщо вважає це за потрібне, але не тоді, коли ці зміни можуть привести до гіршого.

Самоорганізована система почала проводити самодіагностику...

На це пішла ціла вічність. Але СОС встановила, що в одному місці простору утворилася «діра», яка, щоб уникнути небезпечного викривлення простору, повинна бути врівноважена з іншою матерією створенням матеріального тіла.

СОС поставила до відома про термінове завдання свого помічника – Управителя відповідної Всесвіту. Той, в свою чергу, – Ворга – Управителя Сонячною системою. КСС призначив одного з Норгів Координатором проекту «Земля». Координаторові належало розрахувати щільність і розміри створюваної планети і її орбіту, щоб згодом нове небесне тіло затягло діру, і СОС змогла урівноважитися. Добре, що в багатовимірному просторі час є непорушною константою, інакше сторонній спостерігач давно втратив би терпіння.

Отримавши результати своїх обчислень, Координатор звернув до себе увагу СОС і доповів, що для досягнення стабільності матерії, нова планета повинна стати жилою. Після розгляду доказів Координатора, СОС погодилася. В її пам'яті було багато подібних здійснених проєктів. В основному, це були вдалі експерименти. Але іноді траплялись і помилки. СОС намагалася локалізувати такі небесні тіла, аби вони не могли негативно впливати на інші. Для цього вона гальмувала різними способами розвиток прогресу на неслухняних планетах і забороняла високорозвиненим створінням спілкуватися з неугожими.

- Признач здатного Деміурга. Щоб все було без ускладнень.

- Так, Абсолюте.

Координатор відправився підшукувати відповідну кандидатуру. Деміургів було багато: і маститих, і початківців. Тому вибирати було з кого. Нарешті, Координатор зупинив свій вибір, в якості головного Єгови («Того, Що Дає всьому становлення») – на досвідченого Альтийца, а його помічника – наганіна Цефера. Координатор мав на думці, що в творчій і врівноважує роботі завжди повинні брати участь різні космораси. Кожен повинен був підібрати собі команду помічників і потім спільно приступити до роботи.

Коли всі приготування до творчості були закінчені, величезні кораблі Альта і Цефера зібралися на майбутній орбіті планети. Зорельоти були зістиковано, і була утворена єдина творчо-житлова лабораторія Всесвіту. Оскільки даний Проєкт на найближчий час став пріоритетним для самої СОС, на цю творчу роботу були направлені найкращі сили Простору: тисячі тисяч розумних істот, краща техніка, найнадійніші космічні комплекси, підготовлені найпередовіші технології.

- Ну що ж? Хай буде світло! – проголосив головний Деміург і кивнув Цеферу.

Той привів фокусувальне світло лабораторії в дію.

... У зазначеній точці координат закипіла робота. Незабаром простір в потрібній точці почав світлішати.

Почали утворюватися творчі дні для створюваної планети...

Час, який безтурботно зупинився саме у цій Сонячній системі, почав прокидатися і повільно обтікати обумовлену точку простору...

Частина друга

СУЧАСНА ІСТОРІЯ

Друзі прозвали Тревора Данко Чайкою – за ім'ям головного героя книги Річарда Баха. Він весь час прагнув до чогось нового. Талановитий хлопець ще в підлітковому віці прочитав чудову поему в прозі про Джонатана і закохався в цей персонаж. Ось з кого йому потрібно було брати приклад в житті. Присвятити себе тому прекрасному і великому, що може підняти людство на новий і кращій ступінь. Устремління Данко були прекрасними. До того ж, у нього були й всі інструменти для досягнення своєї мрії. Як відомо, талановиті люди талановиті в усьому. Тревор всією своєю натурою абсолютно підтверджував це висловлювання.

Хоча найбільше всього він тяжів до математики і астрономії, але й насолоджувався і розбирався в мистецтві й літературі, музиці та психології. Його можна було б вважати просто екстравертом, який захоплювався всім підряд. Але, на подив оточення, він зазвичай доводив до логічного кінця всі свої задуми. Прагнув психологію – вивчав. Забажав навчитися танцювати запальних танців – навчився.

При цьому, на наукових конференціях, він був молодим вченим, і нікому б не спало на думку, що після такого серйозного заходу він буде танцювати шалену ламбаду з молодими студентками. Тревор своїм прикладом перекидав поняття «вчений сухар» і «ботанік». Він був сучасним представником молоді генерації всебічно розвинених вчених. Дівчата – однокурсниці порівнювали Данко з героями «Великого вибуху», але говорили, що він був набагато цікавішим за тих своїм оптимізмом і розкутістю.

Веселий Тревор подобався дівчатам. Високий підтягнутий кучерявий шатен з усміхненими зеленими очима, гострий на язик, але серйозний в справах, душевний товариш, – як він міг ім не подобатися? До речі, чарівність Данко

поширювалась не тільки на молоденьких студенток, але і на поважних чоловіків від науки. У хлопця був легкий характер і необхідна серйозність в потрібний момент. Тому, не дивлячись на його молодий вік (а йому було всього 28 років), його цінували, як в наукових колах, так і серед друзів.

Навколо нього постійно кружляли дівчата, але поки він не віддавав особливу перевагу нікому, вважаючи за краще спілкуватися з ними по-дружньому. Крім усього цього, з недавнього часу у Тревора з'явилася таємниця. Інший відразу б роздзвонив про неї і став би заробляти шалені гроші. Але Данко, як справжній учений, хотів розібратися в причині своєї, раптово виниклої на рівному місці, екстрасенсорики. Точніше, він навіть не знав, як правильно називати те, що стало іноді відбуватися з ним.

Спочатку він став бачити дивні сни. То бачив, ніби він летить з розкинутими руками, немов крилами, в декількох метрах над землею. І бачить прекрасні картини під собою... То бачив себе якимось древнім персонажем, котрий переживав якісь, справді, трагічні події! Але він пов'язував сон з впливом книги, яку читав перед сном. Сила персонажів книг Баха була така велика, що цілком могла матеріалізуватися уві сні. А ось сни про сиву давнину? Він не був настільки фанатиком історії, щоб уві сні мучитися ідеями про порятунок свого народу?

... Сьогодні Тревор дуже поспішав. Починалася конференція, присвячена вивченню взаємовпливу простору-часу. До початку залишалися лічені хвилини, а він ще не зайняв почесне місце гостя. Поспішно зареєструвавшись, він стрімголов помчав в зал і біля входу мало не збив з ніг якусь дівчину. Побіжно глянувши на її бейджик, він допоміг підняти теки, які впали в неї на підлогу, і не втримався, щоб не поцікавитися, яким боком на астрофізичній конференції присутні психологи.

– Все дізнаєтеся свого часу, – загадково посміхнулася дівчина, піднявши на нього погляд блакитно-сірих очей.

«Елія Вранчковськи» – прочитав Данко, кивнув їй і помчав до першого ряду крісел. Почулися оплески. На сцені з'явився розпорядник. Сама цікава подія астрофізичного року почалася.

Спочатку виступали поважні астрономи й фізики, космонавти, які провели на орбіті тривалий час. А в кінці першого пленарного дня Тревор побачив, як на

сцену піднімається дівчина-психолог. Що ж такого цікавого може вона повідомити, щоб астрономи їй виділили аж сім хвилин для виступу? Данко зацікавлено засувався в кріслі.

– Одразу перепрошую, але трапилася помилка, – почала доповідачка. – Я – психолог, але мій виступ присвячено філософським аспектам таких понять, як «простір» і «час».

Помітивши збентеження цікавої доповідачки, вчені мужі підбадьорливо заплодували. Згідно з філософським дослідженням Вранчковськи, існував повний взаємозв'язок цих явищ різних всесвітніх вимірювань між собою. А також існувала єдність їх і боротьба взаємних протилежностей, таких, як їх незмінність в одній осі координат, так і їх зміни по відношенню одне до одного – в інший (як, наприклад, на нашій планеті, в Сонячній системі).

– Ну, в принципі, нічого нового вона не сказала, – пробурмотів Тревор, повернувшись до сусіда.

Але в кулуарах з нею, напевно, буде цікаво поспілкуватися.

Після офіційного закриття першого дня конференції, він підсів до Елії в ресторанчику самообслуговування і розпочав обмін думками з тих питань, які його цікавили. Виявилось, що вона теж глибоко цікавиться тими ж самими проблемами. І зараз вона вже не здавалася йому обмеженою «філософинею». Захопившись розмовами на незвичайні теми, він непомітно для себе, провів її до готелю. Дівчина, яка була зовсім далека від фізики, але при цьому читала теорію струн, цілком заслуговувала на його увагу.

– Ви не тут оселилися?

– Я зупинився у друга, з яким пару років не бачився, – дещо пожалкував Тревор, який вже не бажав так швидко переривати розмову, але не міг нічого змінити на сьогоднішній вечір.

– Тоді завтра ще поспілкуємося, – попрощалася з ним психолог. Прийшовши до Валентина, Тревор всі вуха прожужжав йому про психолога, яка цікавилася астрофізикою.

- Чи не закохався ти в неї? – глузливо здивувався друг.

- Чому відразу «закохався»? Просто незвично, коли лірики цікавляться фізикою! Адже така війна йшла у твого батька, коли він жив у СРСР?

- Так, начебто була у них така заморочка. Краще розкажи мені про свої дослідження.

- Про них я завтра для всіх доповім. Ось і послухаеш. А чому я цієї Елією зацікавився...

«Знову Елія!» – подумки простогнав Валентин.

- ... Тому, що вона говорила мені про речі, які стали траплятися зі мною. Ти можеш мені пообіцяти, що не станеш сміятися, а спокійно дослухати до кінця? Друг серйозно кивнув.

- Все почалося зі снів... То, мені наснилося, ніби я лечу, немов безтілесний дух, над землею... І це було саме чудове почуття, яке я відчував у своєму житті! То через кілька днів, прямо на роботі, я якимось внутрішнім (?) зором побачив дивну картину. Немов я – який-небудь патріарх, тому що на мені була стародавній одяг. Я стояв і дивився в небо. І був чимось дуже стурбований. Раптово на пісок у моїх ніг впала страшна темна тінь. Мені стало моторошно, але я знайшов в собі сили знову подивитися вгору. І побачив зореліт, що стрімко наближався, а потім завис прямо переді мною...

- О, та ти фантастики надто перечитався!

- Ти ж обіцяв!

- Все, мовчу-мовчу! Розповідай далі.

- Невідома сила підхопила мене й понесла вгору. Я одночасно хотів цього, і – боявся!..

- Ух ти! І що?

- Видіння припинилося.

- Ти думаєш, це було видіння?

- Я спочатку боявся, що це – галюцинація.

- Я читав десь, що абсолютно здорових психічно зараз немає. Так що розслабся: ми всі трохи шизофреніки.

- Так і я – про те ж. Прочитав все про шизофренію і навіть пішов до знайомого психіатра, і зробив всілякі тести.

- Ну і?

- І виявилось, що з усіх можливих шизофреніків, я – самий нормальний!

- Цікаво! Слухай, ти ж можеш писати фантастику і заробляти ще і на цьому!

- Мене фантастика турбує лише в одному. У тому, що вся вона поступово збувається! – похмуро зауважив Данко.

- Ну-у, це була б випадкова омана сприйняття або не видіння. Чи не галюцинація, а... ілюзія.

- Слухай, я як раз вже знаю, чим ці два поняття відрізняються один від одного. Галюциноз – це ж діагностична ознака шизофренії! Ілюзія – це таке спотворення сприйняття, яке відбувається, коли в основі його лежить якийсь об'єктивне явище. Наприклад, за вікном летить жук. Але, під час пориву вітру, його вид спотворюється, і мені здалося, що це – летючий об'єкт. Це ілюзія. А ось якщо я бачу НЛО, а його або жука насправді немає, це вже – галюцинація.

- Дякую за таку професійну консультацію. Тепер, коли у мене від монітора в очах скакатимуть зелені вогники, я буду чітко знати – шизофренія підкинулася, або я просто перевтомився! – засміявся Валентин.

- І як все пройшло?

– А це не пройшло! Воно триває...

– Так ти став ясновидцем? – здивувався приятель.

– Я не знаю, як це називається. Мені здається, що ясновидіння – це коли ти бачиш конкретні картини, що можуть комусь допомогти, а не якісь абстрактні, як у мене. Я вже читав про досвід безтілесного пересування і контакту... Але не знаю, що зі мною відбувається.

– Тут я не можу тобі допомогти. Я в цьому не розбираюся. Чесно кажучи, я все це ересю вважаю. Вважав, поки тебе не почув. І хто ж може тобі допомогти? Уфологи якісь, екстрасенси? Хто у нас професійно займається такими феноменами? Адже всі вважають це несерйозним?

– Я знаю, хто цим займається. Зона 51.

– Ой, ну не сміши мене!

– В тому то й справа! Як до неї дістатися?

– Мені здається, що це – не те питання, яким ти повинен займатися. Ось, припустимо, ти доберешся до зони. А що ти їм розкажеш? Це патріархальне видіння?

– Ні. Видіння грандіозного космічного корабля. І бачив я: «... Шати Його сяяли в променях невидимого сонця. Обличчя було прекрасним, а волосся світилися білизою. Навколо Нього простягалося безкрає чорне небо, з безліччю небесних світил. По праву руку Його на білому постаменті горіли різнокольоровим незгасним вогнем безліч малих світил. А по іншу – тисячі тисяч посланців, яким Він віддавав накази, і ті їх виконували! Він простяг долоню, і палати вмить освітилися денним світлом»...

Кінець ознакомительного фрагмента.

Купить: https://tellnovel.com/ru/fedorova_olena/generator-v-chnogo-zhittya

Текст предоставлен ООО «ИТ»

Прочитайте эту книгу целиком, купив полную легальную версию: [Купить](#)